

İlgili Kanun / Madde
6356 S. STK/41

T.C
YARGITAY
9. HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2023/4382

Karar No. 2023/4345

Tarihi: 24.03.2023

- FARKLI İŞKOLLARINDA YER ALAN İŞYERLERİNİN YETKİ TESPİTİNDE TEK BİR İŞYERİ GİBİ DİKKATE ALINAMAYACAĞI
- İŞYERİ-İŞLETME KAVRAMLARI
- İŞLETME VEYA İŞYERİ NİTELİĞİNİN BELİRLENMESİNİN KAMU DÜZENİNDEN OLDUĞU

ÖZETİ: Öncelikle belirtmek gerekir ki yetki tespitine esas alınan birimler dışında dikkate alınması gerektiği ileri sürülen işyerleri farklı işkolunda yer aldığından, bu işyerlerinin yetki tespitinde dikkate alınması olanaklı değildir.

Bu noktada bir toplu iş sözleşmesi ünitesi olarak işyeri ve işletme kavramlarının açıklanması faydalı olacaktır. 6356 sayılı Kanun'un 2 nci maddesinin üçüncü fıkrasında işyeri kavramı yönünden 4857 sayılı İş Kanunu'na (4857 sayılı Kanun) atıf yapılmıştır. 4857 sayılı Kanun'un 2 nci maddesinin gerekçesinde, işyeri, teknik bir amaca diğer bir deyişle mal ve hizmet üretimine yönelik ve değişik unsurlardan meydana gelen bir birim olarak belirtilmiştir. İşyerinin sınırlarının saptanmasında işyerine bağlı yerler ile eklentiler ve araçların bir birim kapsamında oldukları belirtildikten sonra özellikle bir işyerinin mal ve hizmet üretimi için ayrı bir alanı da kullanması hâlinde bunların tek işyeri mi yoksa birbirinden bağımsız işyerleri mi sayılacağı konusunda amaçta birlik yani aynı teknik amaca bağlı olarak üretimde bulunma, nitelik yönünden bağlılık ve yönetimde birlik yani aynı yönetim altında örgütlenmiş olma şartlarının aranacağı düzenlenmiştir. Öte yandan,

teknolojik ve ekonomik gelişmeler doğrultusunda bir işyeri çerçevesinde mal ve hizmet üretimi, pazarlama ve müşterilere sunum hususlarının çok yönlü bir yapısal değişikliği gerektirmesi sebebiyle, bir işyerinin amacının gerçekleşmesinde işlerin görülmesi işyerinin kurulu bulunduğu yerin dışına taşmıştır. Bu bağlamda 4857 sayılı Kanun'un 2 nci maddesinde *“İşyeri, işyerine bağlı yerler, eklentiler ve araçlar ile oluşturulan iş organizasyonu kapsamında bir bütündür.”* hükmü düzenlenmiştir.

Diğer taraftan 6356 sayılı Kanun'un 34 üncü maddesinin ikinci fıkrasında, bir gerçek ve tüzel kişiye veya bir kamu kurum ve kuruluşuna ait aynı işkolunda birden çok işyerinin bulunduğu işyerlerinde, toplu iş sözleşmesinin ancak işletme düzeyinde yapılabileceği ifade edilmiştir. Belirtilen düzenleme emredici nitelikte olup kamu düzenine ilişkindir.

Taraflar arasındaki yetki tespitine itiraz davasından dolayı yapılan yargılama sonunda İlk Derece Mahkemesince davanın reddine karar verilmiştir.

Kararın davacı vekili tarafından istinaf edilmesi üzerine, Bölge Adliye Mahkemesince başvurunun esastan reddine karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davacı vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildi.

Davacı vekilince temyiz incelemesinin duruşmalı olarak yapılması istenilmiş ise de; davanın niteliği gereğince kanunda ivedi şekilde sonuçlandırılması öngörüldüğünden duruşma isteminin reddine, incelemenin dosya üzerinden yapılmasına karar verilmiş olmakla; dava dosyası için Tetkik Hâkimi tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkili Şirketin çay üretmekte, ürettiği gıda ürünlerinin satış ve pazarlaması ile iştigal etmekte olduğunu, Şirketin İstanbul, Trabzon, Rize, Artvin, Düzce, İzmir, Konya, ve Ankara illerinde farklı konumlarda toplam 15 ayrı işyeri bulunduğunu, yetki tespitine ilişkin kararın, mevzuata aykırı olarak düzenlendiğini, müvekkili Şirkete ait işyerleri arasında, hukuki bağlılık, amaçta ve yönetimde birlik bulunduğundan, tüm işyerlerinin tek bir işyeri olarak kabul edilmesi ve yetki şartlarının da buna göre belirlenmesi gerektiğini, müvekkili Şirketin ana faaliyet konusunun çay üretimi, satışı ve pazarlaması olduğunu, dilekçedeki tabloda, 6, 7, 8, 9 ve 12 nci satırlarda gösterilen işyerlerinde çay

üretimini gerçekleştirdiğini ve üretim süreci tamamlanan çayların çuvallara doldurularak 4 ve 10 uncu satırlarda gösterilen Düzce ve Arsin'de bulunan fabrikalarına gönderildiğini, bu işyerlerinde paketleme işlemlerini yapıp ürettiği çayı, son tüketiciye satışa uygun hâle getirdiğini, 10 numaralı satırda gösterilen Düzce fabrikasında ayrıca toz ve küp şekerin paketleme faaliyetlerinin de yürütüldüğünü, 1 inci satırda gösterilen işyerinin, müvekkili Şirketin genel merkezi olup genel merkezde, Şirket yönetimi, pazarlama ve muhasebe faaliyetlerinin yürütüldüğünü, 2, 3, 11, 13, 14 ve 15 inci satırlarda gösterilen işyerlerinde, müvekkili Şirketin ürettiği gıda ürünlerinin depolanarak üretilen ürünlerin satış, pazarlama faaliyetlerinin yürütüldüğünü, 5 numaralı satırlarda yazılı işyerinde ise sadece satış ve pazarlama faaliyetlerinin sürdürüldüğünü, 15 numaralı işyerinin de yönetiminin müvekkili Şirkete ait olup, hukuki bağlılık unsurunun gerçekleşmiş olduğunu, tüm işyerlerinin çay üretimi ve satışı için örgütlenmiş olup, işyerlerinde aynı ortak amacın farklı aşamalarının gerçekleştirildiğini ve bu suretle işyerlerinin birbirini tamamladığını, davalı Sendikanın üye sayısının işçi sayısının yarısından daha az olduğunu, müvekkili Şirkete ait işyerlerinin tek bir işyeri olarak kabul edilmeyeceği farz edilse bile bu durumda da tüm işyerlerindeki asıl faaliyet konusu gıda üretimi olduğundan, Sosyal Güvenlik Kurumu (SGK) kayıtlarında, gıda sanayi işkolunda gözükmeyen işyerlerinin de işkolunun tespit edilip müvekkili Şirkete ait 15 işyerinde çalışan işçilerin toplam sayısı esas alınarak yetki şartının sağlanıp sağlanmadığının belirlenmesi gerektiğini, müvekkili Şirkete ait işyerleri ile ilgili İşkolları Yönetmeliği'ne uygun olarak Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından yapılmış işkolu tespiti de bulunmadığını belirterek ve dilekçesinde yazılı diğer sebeplerle 24.01.2020 tarihli ve 244190 sayılı yetki tespitinin iptaline karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

1. Davalı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı vekili cevap dilekçesinde; 6356 sayılı Sendikalar ve Toplu İş Sözleşmesi Kanunu'nun (6356 sayılı Kanun) 42 nci maddesi gereğince işçi sendikası, işveren sendikası veya sendika üyesi olmayan işveren tarafından yapılan yetki tespit başvuruları karşılınırken, işverenler tarafından SGK'ya yapılan işyerlerine ilişkin tescil ve işçi bildirimlerinin esas alındığını, Genel Müdürlükçe kurulu sendika yetki sistemine, SGK kayıtlarından otomasyon sistemiyle yansıyan bilgiler doğrultusunda işlem yapıldığını, kayıtlara göre Sendikanın yeterli çoğunluğu sağladığını belirterek ve dilekçesinde yazılı diğer sebeplerle davanın reddini talep etmiştir.

2. Davalı Öz Gıda İş Sendikası vekili cevap dilekçesinde; Bakanlık tarafından tespit esnasında itiraz konusu işyerleri gıda sanayi işkolunda yer almadığı için dikkate alınmadığını, bu aşamadan sonra da alınmasının mümkün olmadığını, çünkü NACE kodu olarak bilinen bu kodlama sisteminin tamamen işverenin tercihi olup işyeri kuruluşunda bu kodlamanın işveren tarafından tercih ile ilgili resmi birimlere iletildiğini, bu aşamada işverenliğin kendi tercihi ile belirlediği

kodlama sonrasında farklı bir işkolundaki işyerlerini gıda sanayi işkolunda imiş gibi göstermeye çalışmasına muvafakatleri bulunmadığını, ikrar ile dilekçede belirtildiği üzere bu işyerlerinin ticaret, büro, eğitim ve güzel sanatlar işkolunda yer aldığını, kendi beyan ve gıda sanayi işkolunda 10 ayrı işyeri ayırım ve sıralaması yapıldıktan sonra hepsinin bir işyeri olarak kabul edilerek %40 yerine yarıdan bir fazla sayı hesabı yapılmasının Kanun'a aykırı bir iddia olduğunu belirterek ve dilekçesinde yazılı diğer sebeplerle davanın reddini talep etmiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu gereği Sosyal Sigortalar İşlemleri Yönetmeliği'nin 27 nci maddesine göre işyeri açılış bildirgesinin verildiği, bu bildirgeye göre 4 haneli NACE kodunun işyerince belirlendiği ve SGK'ya bildirildiği görülerek ve bu koda göre işyerlerinin işletme olarak esas alınması kanaati ile çalışan işçi sayısı ve üye sayısı dikkate alındığında sendikali işçilerin işyerinde çalışan işçilerin %40,77 oranında olduğu, bu sonuca göre Sendikanın yetkili olduğu gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

A. İstinaf Yoluna Başvuranlar

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davacı vekili istinaf başvurusunda bulunmuştur.

B. İstinaf Sebepleri

Davacı vekili istinaf dilekçesinde; İlk Derece Mahkemesinin kararında usule ve esasa ilişkin iddia, talep ve itirazlarının karşılanmamış olması ve bu hususta herhangi bir gerekçenin yazılmamış olmasının, Anayasa ve kanuna aykırı olduğunu, itirazları karşılanmadan sadece NACE kodu dikkate alınarak davanın reddine karar verilmesinin, hukuka ve yerleşik Yargıtay kararlarına aykırı olduğunu, hükme esas alınan bilirkişi raporunun karar vermeye elverişli olmadığını, müvekkiline ait işyerlerinin tek bir işyeri mi yoksa işletme mi olarak değerlendirilmesi gerektiğinin tespiti için keşif ve bilirkişi incelemesi yapılmadan karar verildiğini, müvekkiline ait işyerlerinin tek bir işyeri mi, işletme mi olup olmadığına ilişkin uyuşmazlığın ve müvekkili Şirkete ait işyerlerinin girdiği işkolunun, ön mesele olarak çözüme kavuşturulması gerektiğini belirterek ve dilekçesinde yazılı diğer sebeplerle kararın kaldırılmasını talep etmiştir.

C. Gerekçe ve Sonuç

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; dosya içeriğine göre yetki tespitine esas alınan işyerlerinin gıda sanayi işkolunda kayıtlı olduğu, yetki tespitinden önce işyerlerinin işkoluna dair bir itiraz ve başkaca bir tespit talebinin de söz konusu olmadığı, işveren tarafından yetki tespit başvuru tarihinden sonra işkolu tespit talebinden bulunduğu, bunun üzerine Bakanlığın Resmî Gazete'de yayımlanan 2021/153 sayılı işkolu tespit kararı ile yetki tespit konusu işyerlerinden (1029583, 0019905, 1003954 ve 0012897) sicil numaralı

işyerlerinin gıda sanayi işkolunda, (1017601, 1024072, 1665597, 1103685 ve 1469015) sicil numaralı işyerlerinin ticaret, büro, eğitim ve güzel sanatlar işkolunda, (1361680, 1223675 ve 1344063) sicil numaralı işyerlerinin gemi yapımı ve deniz taşımacılığı, ardiye ve antrepoculuk işkolunda yer aldığının tespit edildiği, inceleme konusu davada, işveren tarafından ileri sürülen işkolu itirazının mevcut yetki uyumsuzluğunda ileri sürülemeyeceği ve bu talebin ancak bir sonraki dönem için geçerli olabileceği, hukuk devleti kavramı çerçevesinde hukuki belirlilik ve hukuki öngörülebilirlik ilkeleri nazara alındığında uyumsuzluğun yetki tespiti için başvuru tarihindeki hukuki duruma göre değerlendirilmesi gerektiği, davacı tarafından yetki tespitinin iptalini gerektirecek başkaca bir hususun kanıtlanamadığı gerekçesiyle başvurunun esastan reddine karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Yoluna Başvuranlar

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davacı vekili temyiz başvurusunda bulunmuştur.

B. Temyiz Sebepleri

Davacı vekili; dava ve istinaf dilekçelerinde belirttiği sebeplerle Bölge Adliye Mahkemesi kararının bozularak ortadan kaldırılması istemi ile temyiz yoluna başvurmuştur.

C. Gerekçe

1. Uyumsuzluk ve Hukuki Nitelendirme

Uyumsuzluk, 6356 sayılı Kanun'un 41 inci ve devamı maddeleri kapsamında yetki tespitine itiraz istemine ilişkindir.

2. İlgili Hukuk

1. 2709 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın "Toplu iş sözleşmesi ve toplu sözleşme hakkı" kenar başlıklı 53 üncü maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

"İşçiler ve işverenler, karşılıklı olarak ekonomik ve sosyal durumlarını ve çalışma şartlarını düzenlemek amacıyla toplu iş sözleşmesi yapma hakkına sahiptirler."

2. 6356 sayılı Kanun'un "Yetki" kenar başlıklı 41 inci maddesinin birinci fıkrası da şöyledir:

"Kurulu bulunduğu işkolunda çalışan işçilerin en az yüzde birinin üyesi bulunması şartıyla işçi sendikası, toplu iş sözleşmesinin kapsamına girecek işyerinde başvuru tarihinde çalışan işçilerin yarısından fazlasının, işletmede ise yüzde kırkının kendi üyesi bulunması hâlinde bu işyeri veya işletme için toplu iş sözleşmesi yapmaya yetkilidir."

3. 6356 sayılı Kanun'un "Yetki Tespiti İçin Başvuru" kenar başlıklı 42 nci maddesi ise şöyledir:

"(1) Toplu iş sözleşmesi yapmak isteyen işçi sendikası Bakanlığa başvurarak yetkili olduğunun tespitini ister. İşveren sendikası veya sendika üyesi olmayan işveren de Bakanlığa başvurarak yetkili işçi sendikasının tespitini isteyebilir.

(2) Bakanlık, kayıtlarına göre başvuru tarihi itibarıyla bir işçi sendikasının yetkili olduğunu tespit ettiğinde, başvuruyu, işyeri veya işletmedeki işçi ve üye sayısını, o işkolunda

kurulu işçi sendikaları ile taraf olacak işveren sendikası veya sendika üyesi olmayan işverene altı iş günü içinde bildirir.

(3) *İşçi sendikasının yetki şartlarına sahip olmadığına ya da işyerinde yetki şartlarına sahip bir işçi sendikasının bulunmadığının tespiti hâlinde, bu bilgiler sadece başvuruyu yapan tarafa bildirilir.*

(4) *Sigortalılığın başlangıcı ile sona ermesine ilişkin bildirimlerden yasal süresi içinde Sosyal Güvenlik Kurumuna yapılmayanlar, yetkili işçi sendikasının tespitinde dikkate alınmaz.*

(5) *Yetki tespiti ile ilgili usul ve esaslar Bakanlıkça çıkarılacak bir yönetmelikle düzenlenir.”*

4. 6356 sayılı Kanun'un “Yetki İtirazı” kenar başlıklı 43 üncü maddesi de şöyledir:

“(1) Kendilerine 42 nci madde uyarınca gönderilen tespit yazısını alan işçi veya işveren sendikaları veya sendika üyesi olmayan işveren; taraflardan birinin veya her ikisinin yetki şartlarına sahip olmadığı veya kendisinin bu şartları taşıdığı yolundaki itirazını, nedenlerini de göstererek yazının kendilerine tebliğ edildiği tarihten itibaren altı iş günü içinde mahkemeye yapabilir.

(2) İtiraz dilekçesi görevli makama kayıt ettirildikten sonra mahkemeye verilir. Kurulu bulunduğu işkolunda çalışan işçilerin yüzde birinden daha az üyesi bulunan işçi sendikası, yetki itirazında bulunamaz.

(3) İtiraz dilekçesinde veya ekinde somut delillerin yer almaması hâlinde itiraz incelenmeksizin reddedilir. İşçi ve üye sayılarının tespitinde maddi hata ve süreye ilişkin itirazları mahkeme altı iş günü içinde duruşma yapmaksızın kesin olarak karara bağlar. (Değişik cümle: 12/10/2017-7036/34 md.) Bunların dışındaki itirazlar için mahkeme, duruşma yaparak karar verir ve bu karar hakkında istinaf yoluna başvurulması hâlinde bölge adliye mahkemesi bir ay içinde kararını verir. (Ek cümle: 12/10/2017-7036/34 md.) Bu karara karşı temyiz yoluna başvurulması hâlinde Yargıtay bir ay içinde kesin olarak karar verir.

(4) 42 nci maddenin üçüncü fıkrası uyarınca kendisine yetki şartlarına sahip olmadığı bildirilen işçi sendikası, altı iş günü içinde yetkili olup olmadığının tespiti için dava açabilir. Mahkeme açılan davayı o işkolunda çalışan işçilerin en az yüzde birini üye kaydeden işçi sendikaları ile işveren sendikası veya sendika üyesi olmayan işverene de bildirir. Mahkeme davayı iki ay içinde sonuçlandırır.

(5) İtiraz, karar kesinleşinceye kadar yetki işlemlerini durdurur.”

3. Değerlendirme

1. Tarafların iddia, savunma ve dayandıkları belgelere, uyumsuzluğun hukuki nitelendirilmesi ile uygulanması gereken hukuk kurallarına, dava şartlarına, yargılamaya hâkim olan ilkelere, ispat kurallarına ve temyiz olunan kararda belirtilen gerekçelere göre davacı vekilinin aşağıdaki paragrafların kapsamı dışındaki temyiz itirazları yerinde görülmemiştir.

2. İnceleme konusu davada, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından 21.01.2020 başvuru tarihi itibarıyla davacıya ait 10 birimin işletme teşkil ettiği, işletmede toplam 994 işçi çalıştığı ve 405 sendika üyesi bulunduğu gerekçesiyle

davalı Sendikanın toplu iş sözleşmesi yapabilmek için gerekli çoğunluğu sağladığına dair 24.01.2020 tarihli ve 244190 sayılı olumlu yetki tespit kararı verilmiştir. İlk Derece Mahkemesince davanın reddine karar verilmiş ve Bölge Adliye Mahkemesince de istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiş ise de yapılan araştırma eksik ve hüküm kurmaya yeterli bulunmamaktadır.

3. Öncelikle belirtmek gerekir ki yetki tespitine esas alınan birimler dışında dikkate alınması gerektiği ileri sürülen işyerleri farklı işkolunda yer aldığından, bu işyerlerinin yetki tespitinde dikkate alınması olanaklı değildir. Diğer taraftan somut uyuşmazlıkta davacı işveren tarafından yetki tespitine esas alınan birimlerin tek bir işyeri niteliğinde olduğu ve Sendika tarafından yarıdan fazla çoğunluğun sağlanması gerektiği de iddia edilmiştir. Dosya kapsamına göre de aynı işkolunda yer alan tespiti konu birimlerin tek bir işyeri niteliğinde olup olmadığı yahut işletme niteliğinde olup olmadığı hususunun duraksamaya yer vermeyecek şekilde tespiti gerekmektedir. Yetki tespitine konu işyerlerinde keşif icra edilmediğinden, uzman olmayan bilirkişi tarafından düzenlenen rapor da hükme esas alınabilecek nitelikte değildir.

4. Bu noktada bir toplu iş sözleşmesi ünitesi olarak işyeri ve işletme kavramlarının açıklanması faydalı olacaktır. 6356 sayılı Kanun'un 2 nci maddesinin üçüncü fıkrasında işyeri kavramı yönünden 4857 sayılı İş Kanunu'na (4857 sayılı Kanun) atıf yapılmıştır. 4857 sayılı Kanun'un 2 nci maddesinin gerekçesinde, işyeri, teknik bir amaca diğer bir deyişle mal ve hizmet üretimine yönelik ve değişik unsurlardan meydana gelen bir birim olarak belirtilmiştir. İşyerinin sınırlarının saptanmasında işyerine bağlı yerler ile eklentiler ve araçların bir birim kapsamında oldukları belirtildikten sonra özellikle bir işyerinin mal ve hizmet üretimi için ayrı bir alanı da kullanması hâlinde bunların tek işyeri mi yoksa birbirinden bağımsız işyerleri mi sayılacağı konusunda amaçta birlik yani aynı teknik amaca bağlı olarak üretimde bulunma, nitelik yönünden bağlılık ve yönetimde birlik yani aynı yönetim altında örgütlenmiş olma şartlarının aranacağı düzenlenmiştir. Öte yandan, teknolojik ve ekonomik gelişmeler doğrultusunda bir işyeri çerçevesinde mal ve hizmet üretimi, pazarlama ve müşterilere sunum hususlarının çok yönlü bir yapısal değişikliği gerektirmesi sebebiyle, bir işyerinin amacının gerçekleşmesinde işlerin görülmesi işyerinin kurulu bulunduğu yerin dışına taşmıştır. Bu bağlamda 4857 sayılı Kanun'un 2 nci maddesinde *“İşyeri, işyerine bağlı yerler, eklentiler ve araçlar ile oluşturulan iş organizasyonu kapsamında bir bütündür.”* hükmü düzenlenmiştir.

5. Diğer taraftan 6356 sayılı Kanun'un 34 üncü maddesinin ikinci fıkrasında, bir gerçek ve tüzel kişiye veya bir kamu kurum ve kuruluşuna ait aynı işkolunda birden çok işyerinin bulunduğu işyerlerinde, toplu iş sözleşmesinin ancak işletme düzeyinde yapılabileceği ifade edilmiştir. Belirtilen düzenleme emredici nitelikte olup kamu düzenine ilişkindir (Talat Canbolat, Toplu İş Sözleşmesinin Düzeyi ve Türleri, İstanbul 2013, s.128; Kübra Doğan Yenisey, İş Hukukunda İşyeri ve

İşletme, İstanbul 2007, s.344). Dairemizin uygulaması da, işletme toplu iş sözleşmesine ilişkin hükmün kamu düzenine ilişkin olduğu yönündedir.

6. Açıklanan bu maddi ve hukuki olgular karşısında, mahkemece aralarında hukuk fakültesi iş hukuku anabilim dalında görev yapan öğretim üyesi, gıda mühendisi ve insan kaynakları/işletme uzmanı bilirkişilerin yer aldığı bir bilirkişi kurulu teşkil edilmeli, tespit konusu olup diğer illerde bulunan birimlerin işleyişine ve ticari faaliyetlere ilişkin bilgi ve belgeler getirilmeli, Şirket merkezi ile İstanbul ilinde yer alan birimlerde keşif icra edilmeli, tespit konusu birimlerin bağımsız şekilde faaliyetinin bulunup bulunmadığı tespit edilmeli, bütün birimlerin Merkezden yönetilip yönetilmediği belirlenmeli, bu hususlarda tarafların beyanı alınmalı, yukarıda belirtilen ilkeler ışığında tespit konusu birimlerin iş organizasyonu kapsamında tek bir işyeri niteliğinde bulunup bulunmadığı duraksamaya yer vermeyecek şekilde tespit edilmeli, gerekirse tespit konusu farklı illerde bulunan birimlerde de keşif suretiyle bilirkişi incelemesi icra edilmeli ve oluşacak sonuca göre karar verilmelidir. Belirtilen hususlar gözetilmeksizin, eksik inceleme sonucunda İlk Derece Mahkemesince yazılı şekilde hüküm tesisi ve bu karara karşı yapılan istinaf başvurusunun esastan reddi kararı hatalı olup bozmayı gerektirmiştir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

1. Temyiz olunan, İlk Derece Mahkemesi kararına karşı istinaf başvurusunun esastan reddine ilişkin Bölge Adliye Mahkemesi kararının **ORTADAN KALDIRILMASINA,**

2. İlk Derece Mahkemesi kararının **BOZULMASINA,**

Peşin alınan temyiz karar harcının istek hâlinde ilgiliye iadesine,

Dosyanın kararı veren İlk Derece Mahkemesine, bozma kararının bir örneğinin kararı veren Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

24.03.2023 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.